

417/

Despoblació f. l'act de
d'estar despoblat

Despoblador -a adj. Que despobla

Despoblament m. Acció de despoblar
o despoblar-se; l'efecte

Despoblar v. tr. Preure habitants (d'un
lloc). Les guerres han despoblat la contrada. |
Prov. Amb l'anada de la gent a les ciutats, el
camp es despobla. | Per anat. Despoblar un
camp d'arbres. Despoblar un bosc de casa.
Despoblar un estany de peixos.

despoblat -ada adj. No poblat.
Es una regió despoblada | m. fora poblat.